

Աւասիկ սիրս, որ բաբախեց ընդունայն՝
Գողգոթայի տախտակներուն վրայ տոբոն .
Աւասիկ սիրս, որ բաբախեց ընդունայն .

Անա՛ռներս նանրագնաց ուղեւոր ,
Շնորհամբաւէր ձայնիդ յօծար նետամուտ .
Անա՛ռներս նանրագնաց ուղեւոր .

Աւասիկ ձայնքս, խրդուրտիս նենգ՝ տրտնոյ՝
Ապաշտարի կրօնաւարներն ընդունող .
Աւասիկ ձայնքս, խրդուրտիս նենգ՝ տրտնոյ՝

Անա՛ռ աչքերս, մոլորանքի թափերներ ,
Աղօթայող արցունքներէ շիջանուտ .
Անա՛ռ աչքերս, մոլորանքի թափերներ .

Եղո՛ւկ , Ասուած ողորմութեան՝ սիրոյ, Դուն ,
Ապախտութեան անդընդախոր այն վիրապն ,
Եղո՛ւկ , Ասուած ողորմութեան՝ սիրոյ, Դուն ,

Արհաւիրքի՛ Ասուած , Ասուած սրբութեան ,
Ոնիրներուս , աւա՛ղ , այն վիրք մըքին ,
Արհաւիրքի՛ Ասուած , Ասուած սրբութեան ,

Եղանկութեան, խաղաղութեան Ասուած, Դո՛ւն,
Բոլոր վախերս, բովանդակ անցիսանս ,
Եղանկութեան, խաղաղութեան Ասուած, Դո՛ւն,

Դուն այս ամէ՛նը , այս ամէ՛նը զիտես ,
Եւ թէ մարգոց մէջ ամէնէն նէքն եմ ես ,
Դուն այս ամէնը , այս ամէ՛նը զիտես .

Բայց ունեցածս, ո՛ն, Ասուած իմ , կուտամ Քեզ .

Քրդմ. Ք. Ե. Գ.

ԲՈՒՆՈՒՆ

Ե Ր Կ Ո Ւ Ա Ղ Ա Ւ Ն Ի Ն Ե Ր

Ազատիներ երկու ճիւղ
Իրար կապում սիրով անոյ՜շ
Կանգնեցաւ ու գուրգուրեց
Կ'անցունէին իրարու մօտ :
Մէկն անուշակ
Չանճամարտի տուն ու տղի՛
Օր մը խորհուրդ կ'երկնի շիտար
Ողբերիկ հեռու աշխարհ .
Ընկերն յուզում կ'ըսէ անոր .

« Ո՛ր , սիրելիս ,
Ինչո՛ւ մեկնիս ,
Եղբայրդ այդպէս

Անխիտար միտակ ձգես :
Ինչ ցաւայի ե թափանում ,
Այդ ոչ լեզու սի՛րս ապառաւմ .
Դունի՛ միտք թե՛ր ,
Չափաւորութեան թիւր վտանգներ
Ու ետ կեցիր այդ խորհուրդիդ :
Անէ՛ր զիք
Յարմար ըլլար
Այդ փու յոբախի դիտման համար .
Արտաւար ի՛նչ պիտի ունիս :
Լսե՛ր խօսիս ,
Սպասե՛ր զարնան . կիս ծաւ չկայ

Գուժկան ձախող ագուռ ծնայ,
Նշանն է սա
Թեք քոչուն մը սեւ աղէտի
Պիտ' նախախի,
Եղբայրդ միշտ ցանց ու քաղի
Պիտ' երազի:
Զիւնի է օղն, բոկ պիտի,
Իմ սիրելիս արդեօք ունի,
Այսպիսի ճեղ աշեն ինչ որ
Է հարկաւոր:
Գարկ, ունեղիք, հուսկ ստեղծ քանօ:
Ի սկզբան
Դոյսը այս խօսքեր մեր ճամբորդին
Միտքը փոքր ինչ դրոյնցին:
Այն ժամանակ փափաք անհուն
Ու անհամար քանոնքս ինքն
Յայնչեցին հուսկ: Եղբայր, մի՛ քար,
Կ'ըսէ, երեք-չորս օր չերթար,
Եւ կը դառնաւ, զիսկս անցած
Անկէ դիպումս
Բեզ կը պատկեր վերադարձիս,
Որովհետեւ յոյժ պիտ' անորմիս
Ով կեանքի մէջ քան ծնած չի:
Զունենաւ քնաւ քան որ պատկէ:
Ճամբորդութեան ճիւղաւոր
Պիտի շուն հնչափքի:
Պիտի շուն, երբոր սցսինչ ճեղն էի եւ
Այս ինչ դիպումս անցաւ զիսկս
Յայնչեմալ դուն ալ
Պիտի կարծես ճիշդ հոն բլլալ:
Ասոր վրայ մնաւ քարով
Ըսին իրար շաց ու կոծով:
Բախտախնդիրն եղաւ ճամբայ:
Ան աւայ մ'անա
Սպասուայից, մերկայի
Հորիզոնին վրայ ժամանի:
Ճամբորդին վրայ ղեկով հարկ
Փնտել իրեն սրահսանող յարկ:
Միայն միկ ծառ
Մը գտաւ նա՝ պաշտպանի զար
Ծագող սաստիկ փոքրակիւն դիւ:
Երկար չընեմ,
Օղ քաջունդուն:
Մասն, խրքունմ
Ճամբայ կ'եղի անսխալսկս,
Աղիկ քի գեշ
Զարցնելով մարմինն իր քաց:
Իրեն դիմաց
Դաշ մը կ'եղի ցորեն քափումս:
Ծորենին քով միկ Աղանի
Կ'ուրի անոր մօտք երթալ,
Ու կ'երթայ ալ,
Այն փարմի մէջ կը բռնուի:
ՀԱՅՈՆԹԷՆ

Ծորենին քով
Լարսն էի զայնի ծորակ:
Որ քափումի մաշ էր ու հին:
Մեր Աղանին
Իր կոնցով,
Թափիկներով
Ու քեւերով
Ճիշդ քափելով,
Փնտրենեկն վրայ սպող
Հուսկ զայն խեղ կը յաջողի:
Նոր փորձանք մի:
Անցող քոչուն
Որմ ճանին է անագորուն,
Կը ելնարի մեր Աղանին,
Որ իր վարմին
Լար ու քեւեր
Քաշչեղով ճամբայ կ'ընէր:
Կարծիք քի փափաքան
Միկ քափարս մը բլլար ան:
Անցող դամբ
Պիտի նեւեր ճանիք վրան
Երբ սառնումս Արծի մ'անա
Անկերէն վար կը խոյանայ:
Դոյներու այդ պատերազմին,
Մեր արկածաւոր գտաւ պատկէ,
Նա կիսաւոր
Շեկի մը քով կը կծկէր:
Հոն պատկերս
Տոյալանաց
Կը յուսար քի վերջն էր հասած:
Այն ժամն էր յարաձգի
— Մանուկ հասակ ողորմ չունի —
Անոր վրայ իր սքսու կ'ողոր
Ու կիսովի կը մեղցնէ
Արկածաւոր խեղճ աղանին:
Սա ողբալով հեծեմագին
Հնչափքի
Աղետաբեր քոյրքն իր:
Անհուն ճիղով
Վերադարձ քան փոքրակիւն,
Կեւ-հաշմ ու կաղ, ու կեւ մեղս
Նոր փորձանքի ճամբայս
Վերջապիս քոյն կը ժամանէր,
Իրար գտաւ Աղանիներ,
Ու խնդալից
Մոռումս ստեղծ վիշտ ու կսկիծ:
Միտքս անհուն քով երթանիկ,
Թե ճամբորդի կը փափաքի
Մօտ քափանէ՛ր զայնի միայն,
Իրար համար աշխարհ մ'ողիք
Միշտ այրալան,
Միշտ ճամբայս, միշտ գեղեցիկ:
Թրգմ. Մ. ՆՈՒՊԱՐԵԱՆ